

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๔๒/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีคำสั่งที่ ๑๔๔/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย พันตำรวจโทสิทธิศักดิ์ ชัยยะวรา สารองราชการ กองบังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค ๕ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการ หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรอำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตั้งโรงงานผลิตเฮโรอินและแอมเฟตามีน ในเขตประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งที่ ๑๗๗/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ให้พันตำรวจโทสิทธิศักดิ์ ชัยยะวรา ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการพิจารณา ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้น เสนอสำนวนการสอบสวนทางวินัยไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณา เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งกรณีเดียวกันนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สั่งการให้ กองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญากับผู้ถูกกล่าวหา การดำเนินการทางวินัยจึงรอฟังผลคดีอาญาเพื่อประกอบการพิจารณา ต่อมาในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ พันตำรวจโทสิทธิศักดิ์ ชัยยะวรา ได้มีหนังสือขอทราบผลการพิจารณาทางวินัยและได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ และศาลปกครองเชียงใหม่ ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๕ ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๒๘/๒๕๔๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๕/๒๕๔๕ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองเชียงใหม่ดังกล่าว ปัจจุบันอยู่ระหว่างรอฟังผลการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ส่วนการดำเนินการทางวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอทราบผลการดำเนินคดีเกี่ยวกับการตั้งโรงงานผลิตยาเสพติดในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งการพิจารณาในกรณีดังกล่าวระยะเวลาได้ล่วงเลยมานานแล้ว เมื่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มีผลใช้บังคับ มาตรา ๘๗ วรรคสองได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จภายใน ๒๔๐ วันนับแต่วันได้รับ

สำนวน แต่ในกรณีดังกล่าวยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามที่กฎหมายกำหนด สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงขอหารือแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. กรณี พันตำรวจโท ลิทธิศักดิ์ ชัตติยะวรา ถูกดำเนินการทางวินัยข้างต้น ถือเป็นการพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ๒๔๐ วัน และข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหาต้องกลับสู่ฐานะเดิมตามมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ หรือไม่

๒. การให้กลับคืนสู่ฐานะเดิม หมายถึง ต้องสั่งให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมก่อนวันที่จะมีการดำเนินการทางวินัยใช้หรือไม่ หากไม่สามารถกลับสู่ฐานะเดิมได้จะให้กลับในตำแหน่งระดับเดียวกันที่มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งนั้น หากตำแหน่งดังกล่าวไม่มีจะให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งประจำส่วนราชการหรือสำรองราชการในส่วนราชการใดในระดับเดียวกันจะได้หรือไม่ และต้องคืนสิทธิประโยชน์ เช่น การเลื่อนขั้นอัตราเงินเดือนให้กับผู้นั้น หรือไม่

๓. การพิจารณาของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๙ หรือ มาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ที่ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๒๔๐ วัน นับแต่วันได้รับสำนวนนั้น ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจต้องดำเนินการสั่งเสร็จเด็ดขาดทางวินัยหรือไม่อย่างไร และกำหนดระยะเวลาการพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จดังกล่าว รวมตลอดตั้งแต่ในชั้นผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการทางวินัย การพิจารณาของผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยและผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติด้วยหรือไม่

๔. กรณีสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับไว้พิจารณาก่อนพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มีผลบังคับใช้ และได้สั่งให้รอฟังผลคดีอาญาถึงที่สุดมาประกอบการพิจารณา จะนำสำนวนดังกล่าวมาพิจารณาสั่งการใหม่โดยไม่ต้องรอผลคดีอาญา ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว.๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙ ได้หรือไม่

โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตาม ๑-๓ เป็นการพิจารณาดำเนินการของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่ใช้บังคับขณะกระทำผิด จึงไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ส่วนตาม ๔ นั้น หากการสอบสวนทางวินัยได้ข้อเท็จจริงอันเป็นที่ยุติโดยปราศจากข้อสงสัยครบถ้วนสมบูรณ์ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหาที่สามารถส่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการโดยไม่ต้องรอฟังผลคดีอาญา แต่หากข้อเท็จจริงไม่เป็นที่ยุติและยังไม่หมดข้อสงสัยหรือยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ก็สมควรรอฟังผลคดีอาญามาประกอบการพิจารณาสั่งการทางวินัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๕/ว.๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๙

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงขอหารือว่าความเห็นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติถูกต้องหรือไม่ เพื่อจะได้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าว รวมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.) และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ทว่า การที่พันตำรวจโท สิทธิศักดิ์ ชัตติยะวรา ถูกดำเนินการทางวินัยหากผู้บังคับบัญชาพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวัน จะทำให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหาต้องกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ นั้น เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยกรณีของพันตำรวจโท สิทธิศักดิ์ ชัตติยะวรา เป็นการดำเนินการทางวินัยตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิด กล่าวคือ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๖๐^๑ และมาตรา ๖๑^๒ ที่กำหนดให้ในระหว่างที่ยังไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจฯ โดยอนุโลม โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ ซึ่งการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

^๑ มาตรา ๖๐ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวงหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง กฎ ก.พ. มติของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งที่ใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๒ มาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังมิได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ ทั้งนี้ โดยให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และคณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ตร. และให้อำนาจหน้าที่ของอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ตร. จังหวัด และให้อำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

^๓ มาตรา ๑๐๒ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง

กรณีตามปัญหาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและคณะกรรมการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว รวมทั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งให้ พันตำรวจโทสิทธิศักดิ์ฯ ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการพิจารณา ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ โดยนำมาบัญญัติรวมไว้เป็นกฎหมายฉบับเดียวให้ครอบคลุมทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการตำรวจ การที่มีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจเช่นนั้นย่อมทำให้มีผลกระทบต่อกระทำการดำเนินการตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ แต่เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างต่อเนื่องจึงได้กำหนดเป็นบทเฉพาะกาลไว้ในมาตรา ๑๒๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ว่า ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังสอบสวนไม่เสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณีนั้น เป็นอันใช้ได้

และนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๔ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๑๒๓ ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังสอบสวนไม่เสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณา แล้วแต่กรณีนั้น เป็นอันใช้ได้

กรณีที่ได้มีการส่งเรื่องหรือนำสำนวนสอบสวนเสนอหรือส่งให้คณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง หรือ ก.ตร. พิจารณาตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง หรือ ก.ตร. พิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

กรณีที่ได้มีการส่งเรื่องหรือนำสำนวนการสอบสวนเสนอหรือส่งให้ คณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง หรือ ก.ตร. พิจารณาตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ใน ขณะนั้น และคณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง หรือ ก.ตร. พิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จให้ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ

การดำเนินการทางวินัยพันตำรวจโท สิทธิศักดิ์ฯ นั้น ได้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งคณะกรรมการได้ดำเนินการสอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณา และคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวน พร้อมทั้งได้เสนอ สำนวนการสอบสวนดังกล่าวไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาสั่งการ อันเป็นการถือได้ ว่าการสอบสวนแล้วเสร็จตามข้อ ๓๑^๔ วรรคท้าย แห่งกฎ ก.พ. ดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ได้มีการ สอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ใช้บังคับ การสอบสวนหรือพิจารณาจึงเป็นอันใช้ได้ ตามมาตรา ๑๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ และเป็นกรณีที่ได้นำเรื่องหรือ สำนวนสอบสวนเสนอไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ใน ขณะนั้น แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณายังไม่เสร็จ จึงต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวย่อมเป็นไปตาม มาตรา ๙๕^๖ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ ที่กำหนดว่าถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาทาง วินัยว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่ จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่นก็ให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น สำหรับเงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือนและเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าว

^๔ ข้อ ๓๑ ๑ล๑

๑ล๑

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบาญต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าสอบสวนแล้วเสร็จ

^๖ มาตรา ๙๕ ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูก ตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้ แต่ ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับถูกลงโทษปลด ออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่ จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่นก็ให้ผู้นั้นกลับเข้ารับ ราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับ ตำแหน่งนั้น

๑ล๑

๑ล๑

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าว ของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

๑ล๑

๑ล๑

ของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น ฉะนั้น โดยผลของบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวจึงมิใช่กรณีที่ต้องนำมาตรา ๘๗^๗ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันได้รับสำนวนมาใช้บังคับแต่อย่างใด

เมื่อได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่หนึ่งเช่นนั้นแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นที่สองและประเด็นที่สาม

ประเด็นที่สี่ ที่ว่า การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ไว้พิจารณาก่อนพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลบังคับใช้ และได้สั่งให้รอฟังผลคดีอาญาถึงที่สุดมาประกอบการพิจารณา จะนำสำนวนดังกล่าวมาพิจารณาสั่งการใหม่โดยไม่ต้องรอผลคดีอาญาได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่ากรณีนี้มิได้มีการดำเนินคดีอาญากับพันตำรวจโทสิทธิศักดิ์ฯ แต่อย่างใด ฉะนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงสามารถดำเนินการตามแนวทางที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่หนึ่งแล้วได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๗

^๗ มาตรา ๘๗ หลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาเกี่ยวกับการสืบสวน และการสอบสวนที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

ในการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๙ หรือมาตรา ๙๐ ให้พิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันได้รับสำนวน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ซึ่งทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน ในการนี้ หากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหา กลับคืนสู่ฐานะเดิมก่อน และให้ถือว่าไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสืบสวนหรือสอบสวน แล้วแต่กรณี นับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าวจนกว่าการพิจารณาสั่งการในเรื่องนั้นจะเสร็จสิ้นและมีคำสั่ง

ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสืบสวนหรือสอบสวนก็ได้